

танието е было по възможности добре устроено въ Браила и въ други нѣкои мѣстности въ Влашко, и възстанниците вечь были готови да преминатъ Дунавъ-ть: най напредъ разумѣва се, тѣ си приготвили една голѣма мауна (каикъ), която и била привързана на брѣгъ-ть на Дунавъ-ть. Разказва се, че тогавашино то влашко правителство заповѣдало: да пробіятъ една дупка въ мауната въ онова врѣме, когато възстанниците ще тръгватъ вечь съ тая мауна; при това заповѣдало:—да има наблизо скрито едно въоружено военно отдѣленіе, за да противостои съ оржжие въ рѣка, ако възстанниците поискатъ да се завѣрнатъ отъ мауната. Възстанниците като не знали, че варката имъ е пробита, навлѣзли въ нея, но тукъ що влѣзли, и тя потъхала въ водата на Дунава, и тутакси зелѣ да се пълни съ водѣ, и да потъхва въ водите Дунавски. Възстанниците испоплашени, зели да излизатъ отъ варката и да се връщатъ по сухо назадъ; но ненадѣйно ги нападнало отдѣленіето на въоруженитѣ войници, които зели да гхрмятъ отгорѣ имъ, и имъ заповѣдали: да не влизатъ вечь въ Влашката земя но да си отиджтъ отъ дѣто сѫ дошли. Злочеститѣ тѣ възстанници се убѣдили тогава, че се намиратъ въ едно критическо и най ужасно положеніе; защото назадъ да отидатъ не могатъ, че ги спира Дунавъ-ть; напредъ да отидатъ тоже немогатъ, защото отдѣленіето на многобройнитѣ въоруженни влашки войници имъ заградило пътъ-ть. Най сетнѣ тѣ бѣднитѣ като видѣли че назадъ до отидать чака ги неминуемата смртъ; а напредъ ако отидатъ може поне нѣколко да се избавятъ: рѣшили да се биятъ съ влашките войници, и да си прокаратъ входъ-ть за на навѣтъ въ Влашко. Рѣшено и сторено. Тогава се отворилъ и почена лѣ една страшна борба между влашките войници, и много по малобройнитѣ Бѫлгарски възстанници; които въ опасното си положеніе да се не издавятъ въ Дунавъ-ть: поченали да се хврлятъ на лѣвия брѣгъ на Дунавъ-ть срещу вооруженната влашка войска; и като разярени левове нападнали таѣ войскъ. Въоруженнитѣ влашки войници, ако и да сѫ били много по многобройни отъ възстанниците, но не можили да